

УДК:378.147:784.9+4121.63

DOI: https://doi.org/10.59694/ped_sciences.2025.14.201

ЧЕГІЛЬ Аніко Миколаївна –

викладач кафедри педагогіки, психології, початкової,
дошкільної та управління закладом освіти
Закарпатського угорського інституту ім. Ференца Ракоці II
ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0001-5480-2090>
e-mail: orban.aniko@kmf.org.ua

ПЕЛЕШКЕЙ Емілія Агнеш –

студентка IV-го курсу, початкова освіта, кафедри
педагогіки, психології, початкової, дошкільної та управління закладом освіти Закарпатського
угорського інституту ім. Ференца Ракоці II
ORCID iD: <https://orcid.org/0009-0008-6745-5663>
e-mail: peleskei.emilia.agnes.bl21ti@kmf.org.ua

ДОЗВІЛЛЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

ЧЕГІЛЬ Аніко Миколаївна, ПЕЛЕШКЕЙ Емілія Агнеш. ДОЗВІЛЛЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Діти мають надзвичайно високу потребу в русі, яку необхідно задовольняти. Рух має величезне значення для їхнього здоров'я та належного розвитку, тому необхідно забезпечити їм відповідні можливості з урахуванням їхніх інтересів та талантів. Більшість дітей охоче займаються різними активними руховими видами діяльності як у будні, так і у вихідні, але також не відмовляються від інших занять на дозвіллі та відпочинку.

Ключові слова: дозвілля, здоров'я, фізична активність, молодші школярі.

CHEHIL Aniko Mikoloivna, PELESHKEI Emilia Ahnesh. LEISURE ACTIVITIES OF JUNIOR SCHOOLCHILDREN

Children have an extremely high need for physical activity, which must be met. Movement plays a crucial role in their health and proper development, so it is important to provide them with appropriate opportunities, taking into account their interests and talents. Most children eagerly engage in various active physical activities both on weekdays and weekends, but they also enjoy other types of leisure and relaxation.

Physical education classes and active games offer numerous opportunities for learning. As previously mentioned, physical education helps foster a desire and love for sports. Both physical education and active leisure-time movement activities have numerous positive effects on children-physically, socially, and mentally. Research has shown that children enjoy physical education classes.

However, the amount of time spent on phones and watching TV is increasing, which can have many harmful consequences. Based on this, it can be stated that modern children face various challenges in how they spend their free time.

The study also touches on many aspects of the parent-child relationship. Parents can help foster a desire for physical activities and sports in their children by supporting them-playing together, taking walks, or traveling. All these outdoor activities contribute positively.

Leisure activities play a key role in helping children understand the world around them while simultaneously developing their social skills and physical abilities. One of the key features of modern education systems is that schools are increasingly involved in all areas of children's lives and, in this context, offer broad opportunities for meaningful leisure activities.

The research presents the results of a survey conducted among 4th-grade students in the Pyterfolvo Territorial Community of the Berehove District, examining their leisure habits. The survey provides interesting insights into how opportunities for meaningful leisure are realized in accordance with age-specific characteristics. The best forms of leisure are those that are entertaining and engaging for the child while also offering valuable educational experiences and opportunities for development.

Keywords: leisure, health, physical activity, junior schoolchildren.

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. Дозвілля – це широке поняття, що охоплює численні можливості для активного проведення часу. Кілька десятиліть тому діти проводили свій вільний час інакше, ніж у сучасному, прискореному світі. Розвиток та поширення технологій значною мірою впливають на заходи дозвілля. Існує декілька визначень дозвілля. Дозвілля означає сукупність усіх видів діяльності, якими індивід може займатися за власним бажанням, будь то відпочинок, розваги чи вільно обране саморозвиток.

Дозвілля поділяють на активні та пасивні види [8]. Сфера активних форм дозвілля є широкою. До них належать види діяльності, які індивід виконує заради самої діяльності, з чистого задоволення (наприклад, гра), що дозволяють розслабитися, та під час виконання яких є можливість розкрити індивідуальні здібності та навички (наприклад, спорт, фізичні вправи, танці, поезія) [1]. Пасивні види діяльності сприяють регенерації. До них відносяться перегляд телевізора, сон, прослуховування радіо та перегляд веб-сторінок. Проведення вільного часу вважається пасивним, якщо обрана діяльність, окрім відпочинку, не має особливої мети чи кінцевого результату, і не вимагає значних фізичних чи розумових зусиль [4]. У контексті дітей, дозвілля можна визначити як часовий проміжок, що залишається після навчання, соціальних зобов'язань та фізіологічних потреб. Дозвілля фактично є порожнім часовим проміжком, кількість якого змінюється залежно від віку. Для дітей віком 6-10 років цей обсяг становить 1,5-2,5 години [6]. Дозвілля відіграє важливу роль у розвитку допитливості, винахідливості, комунікації, пізнання власного тіла, розвитку інтересу до культурної та мистецької діяльності, покращення успішності в школі, а також у вихованні спільноти та громадянства [1].

Рухова активність та заняття спортом мають надзвичайно позитивний вплив на дітей з багатьох точок зору. Регулярні фізичні вправи покращують загальний стан здоров'я та фізичну форму дітей. Вони зміцнюють м'язи, знижують ризик розвитку надмірної ваги, покращують стан серцево-судинної системи, а також допомагають запобігти проблемам зі здоров'ям. Крім того, фізична активність сприяє розвитку моторних навичок, почуття рівноваги, координації та спритності у дітей. Участь у спортивних командах або групових рухових програмах допомагає дітям навчитися співпрацювати з іншими, ділитися, підтримувати одне одного та мислити командно. Завдяки цьому

розвиваються емпатія, комунікативні навички та здатність вирішувати конфлікти. Регулярні фізичні вправи допомагають знизити стрес та тривожність, покращують сон і загалом позитивно впливають на ментальне здоров'я. Водночас вони покращують здатність до концентрації уваги, а також сприяють розвитку пам'яті та навчальних здібностей [5].

Розвиток і поширення технологій значною мірою впливають на діяльність дозвілля у житті дітей. Для сучасних дітей комп'ютер та Інтернет є звичним явищем. Протягом років кількість часу, що витрачається на користування Інтернетом, зростає. Деякі дослідники стверджують, що це не вплинуло на обсяг вільного часу, оскільки зменшується кількість суспільно обумовленого часу. Інші ж вважають, що це впливає на час, який ми проводимо вільно. Отже, у випадку дітей це впливає на активне дозвілля. Окрім комп'ютерних ігор, на дітей також впливають анімаційні та мультиплікаційні фільми [2]. Сидячи перед комп'ютером чи смартфоном, відсутня можливість для руху, що не сприяє фізичному. Однак, належне використання Інтернету надає можливості для наздоганяючого навчання та засвоєння нового матеріалу у формі так званих розважально-освітніх ігор [4].

Розвиток та поширення технологій значною мірою впливають на дозвілля у житті дітей. Для сучасних дітей комп'ютер та Інтернет є природним явищем. Протягом років кількість часу, що витрачається на користування Інтернетом, зростає. Деякі дослідники стверджують, що це не вплинуло на обсяг вільного часу, оскільки зменшується кількість суспільно обумовленого часу. Інші ж вважають, що це впливає на час, який ми проводимо вільно. Отже, у випадку дітей це впливає на активне дозвілля. Окрім комп'ютерних ігор, на дітей також впливають анімаційні та мультиплікаційні фільми (Erdei – Szűcs, 2021). Сидячи перед комп'ютером чи смартфоном, відсутня можливість для руху, що не сприяє фізичному здоров'ю. Однак, належне використання Інтернету надає можливості для наздоганяючого навчання та засвоєння нового матеріалу у формі так званих розважально-освітніх ігор [4].

З погляду активного та корисного проведення дозвілля існує безліч можливостей як у школі, так і за її межами. Для учнів початкових класів різні рухливі ігри також слугують активною руховою можливістю для змістовного проведення вільного часу. Крім того, різноманітні види спорту та спортивні школи є чудовою нагодою для дітей. У цих школах, окрім повсякденного навчання,

відбувається спортивне виховання та розвиток у певних видах спорту [6].

Діти можуть обирати з широкого спектру активних видів дозвілля, що мають благотворний вплив на них. Однак, на вибір впливає низка чинників, таких як стать, сім'я, місце проживання та коло спілкування [3].

Ця тема є дедалі актуальнішою на сьогодні, її важливість є беззаперечною, адже рух і спорт є значущими для кожної дитини, що розвивається. Важливо, щоб діти проводили свій вільний час корисно. Як для фізичного, так і для психологічного розвитку важливо, щоб кожна дитина проводила якомога більше вільного часу в активній діяльності та в компанії своїх однолітків. Ми прагнули детальніше вивчити, скільки вільного часу мають діти 3-х та 4-х класів, а також краще зрозуміти, як вони проводять цей час. Збір даних проводився у другому півріччі 2023-2024 навчального року, з 8 квітня по 3 травня, у 7 школах Пітерфолвської ОТГ Берегівського району.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У останні роки багато дослідників (Д. Балашов, Ю. Бергер, Ж. Віда, К. Ковач, С. Лазоренко, О. Сабіров, А. Сабо, С. Фест, А. Цьось та ін.) досліджували дозвілля молодших школярів, звички спорту, фізичний стан, активність студентів, що навчаються у закладах вищої освіти, а також їхнє ставлення до предмету фізичного виховання. У своїх дослідженнях автори вказують на те, що з роками зменшується рівень фізичної активності, а при вступі до вищих навчальних закладів більшість студентів мають неприйнятний фізичний стан, їхні звички спорту визначаються відсутністю мотивації, негативними враженнями, отриманими раніше, а також попитом на нові модні форми спорту.

Мета статті – з'ясувати, скільки часу діти витрачають на активне дозвілля, зокрема на спорт та будь-яку рухову діяльність, а також які види діяльності вони віддають перевагу, як це формує їхній спосіб життя та інтереси. Крім того, ми прагнули визначити, наскільки діти люблять заняття фізичного виховання і наскільки ці заняття надихають їх спробувати інші види спорту та регулярно рухатися.

Виклад основного матеріалу дослідження. Для проведення дослідження ми обрали **метод анкетування**. Анкета містила 27 запитань, більшість з яких були закритими, але також були і відкриті запитання. У дослідженні взяли участь 84 учні, з них 45 хлопців та 39 дівчат. Анкету заповнили по 42 дитини з 3-го та 4-го класів. Зокрема, з 3-го класу в дослідженні взяли

участь 20 дівчат та 22 хлопці, а з 4-го класу – 19 дівчат та 23 хлопці.

Перша група питань стосувалася дозвілля та його проведення. У дослідженні ми насамперед прагнули отримати відповідь на запитання, що діти вважають вільним часом. Запитання звучало так: «Сформулюй, що ти розумієш під вільним часом». На поставлене запитання надійшли різні відповіді, проте більшість дітей відповіли, що це час, коли вони можуть грати, відпочивати або займатися тим, чим самі бажають. Водночас багато учнів вважають вільним часом той період, коли вони можуть бути вдома і не потрібно йти до школи та вчитися. Серед відповідей також згадувалися різні рухові види діяльності, наприклад, гра у футбол. Нижче наведено деякі відповіді, надані учнями:

«Коли маю час відпочити і роблю те, що хочу»

«Коли не треба йти до школи вчитися»

«Під вільним часом я розумію, що не роблю обов'язкові домашні завдання чи речі, які мені доручили батьки, а роблю те, що хочу я»

«Вільний час означає, що можна вільно грати у футбол»

Надалі нас цікавила кількість вільного часу дітей у будні та вихідні дні, на підставі чого з'ясувалося, що більшість дітей мають 3-4 години вільного часу у будні та більше 4 годин на вихідних.

Аналіз третього пункту анкети також ґрунтувався на можливості надання відповідей на відкрите запитання: «Перерахуй свої найчастіші заняття на дозвіллі після школи». Ми сподівалися, що переважна більшість дітей займається якоюсь руховою діяльністю. Дані підтвердили це, оскільки багато дітей вважають гру на подвір'ї, футбол, їзду на велосипеді своїми найчастішими заняттями. Проте нас сильно здивувало те, що серед відповідей також з'явилися користування телефоном та перегляд телевізора.

Кілька виокремлених відповідей від учнів:

«Гра з друзями»

«Грати у футбол, користуватися телефоном, дивитися телевізор»

«Їзда на велосипеді, самокаті та гра з друзями»

«Граю на вулиці з братом/сестрою, гоюдаюся, катаюся на гірці, їжджу на велосипеді»

Для дітей рух є важливим для здорового розвитку, водночас технології відіграють дедалі більшу роль у їхньому житті.

В анкеті ми також досліджували, яке їхнє улюблене заняття у вільний час. Поставлене запитання: «Яке твоє улюблене заняття у вільний час?» Згідно з отриманими відповідями, більшість дітей вважають улюбленим заняттям у вільний час гру на подвір'ї. Серед відповідей також були футбол, їзда на велосипеді, самокаті та роликів ковзанах, проте згадувалися і перегляд ТБ та користування телефоном. Усвідомлення того, що для частини дітей улюбленим заняттям є користування телефоном, може спонукати нас пропонувати дітям такі види діяльності та програми, які пов'язані з рухом. П'ять учнів 4-го класу та двоє учнів 3-го класу вказали користування телефоном як своє улюблене заняття.

У другій групі питань ми зосередилися на пасивному проведенні дозвілля, зокрема на користуванні телефоном та перегляді телевізора. У нашому опитуванні ми виміряли, скільки часу діти витрачають на користування телефоном та перегляд телевізора як у будні, так і у вихідні дні, а потім порівняли результати. Виявилося, що діти витрачають більше часу на користування телефоном як у будні, так і у вихідні, що становить 1-2 години або більше на день. Отже, із 3-4 годин вільного часу в будні опитані діти витрачають половину або на перегляд ТБ, або на користування телефоном.

Надалі ми прагнули оцінити наявність сучасних пристроїв. Тому ми попросили дітей позначити зі списку ті пристрої, якими вони володіють. Запитання звучало так: «Якими сучасними пристроями ти володієш?» Можна було обрати кілька варіантів відповіді.

Рис. 1. Наявність сучасних пристроїв
Джерело: власне дослідження

Переважає більшість учнів володіє смартфоном, значно менша кількість дітей має планшет. Водночас ноутбуків у власності більше, ніж стаціонарних комп'ютерів. Дуже незначна кількість дітей не володіє жодним із цих пристроїв.

Необхідність наявності телефону чи будь-якого сучасного пристрою є дискусійним питанням. Телефон/планшет дає батькам можливість зв'язатися зі своїми

дітьми, а дітям – зі своїми батьками. На них доступно багато освітніх додатків, які можуть допомогти дітям у навчанні та розвитку навичок. У період онлайн-навчання наявність телефону, ноутбука чи комп'ютера була необхідною, проте зараз у цьому немає потреби.

Надмірний час перед екраном може сприяти перенапруженню очей та малорухливому способу життя, а також наражає на ризик доступу до шкідливого контенту. Завдання батьків полягає в обмеженні використання цих пристроїв та контролі за їхнім призначенням.

Надалі нас цікавило, як діти використовують ці пристрої, адже існує багато можливостей. Їх можна використовувати з позитивної точки зору – наприклад, для навчання, але також і з негативної.

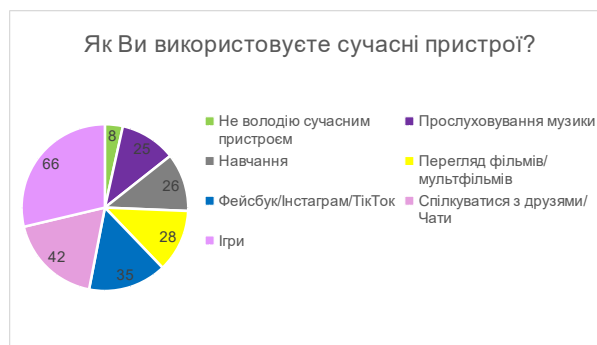

Рис. 2. Використання сучасних пристроїв
Джерело: власне дослідження

Більшість дітей використовують сучасні пристрої для ігор. Надмірне захоплення інтернет-іграми, особливо агресивними, безглуздими та безконтрольними, негативно впливає на дітей. Отже, вони однозначно мають шкідливий вплив. Як уже згадувалося раніше, підтримання зв'язку є однією з позитивних характеристик наявності такого сучасного пристрою. Небагато дітей використовують свої пристрої для навчання, хоча для них доступно багато корисних додатків.

Третя група питань стосувалася взаємозв'язку між батьками та дітьми, в межах якої ми поставили дітям кілька запитань. Залишаючись у межах попереднього питання, ми запитали їх, чи обмежують батьки використання сучасних пристроїв, і отримали позитивні результати, оскільки більшість батьків обмежують час, проведений дітьми за комп'ютерами чи смартфонами.

Сім'я є одним із найскладніших чинників впливу на проведення дозвілля. Ми попросили дітей позначити, як часто вони ходять у походи або гуляють зі своїми

батьками. Поставлене запитання: «Як часто ти ходиш у походи, гуляєш зі своїми батьками?» Цим питанням ми прагнули зрозуміти, наскільки важливі для батьків спільні заходи дозвілля. На основі цього ми також можемо зробити висновок про те, наскільки вони надають значення активному відпочинку та природних рухових видах діяльності.

Рис. 3. Прогулянки та походи з батьками
Джерело: власне дослідження

Аналізуючи відповіді, можна констатувати, що діти та батьки приділяють дуже мало часу прогулянкам чи походам, оскільки більшість із них рідко виконують зазначені види діяльності.

Наступне наше запитання продовжує стосуватися спільного дозвілля між батьками та дітьми, а саме кількості спільних ігор на свіжому повітрі.

Рис. 4. Ігри з батьками на свіжому повітрі
Джерело: власне дослідження

Значна частина учнів рідко грає на свіжому повітрі зі своїми батьками, а деякі не грають ніколи. Згідно з отриманими результатами, батьки не приділяють достатньо часу для ігор зі своїми дітьми на свіжому повітрі. На основі рисунків 3 і 4 можна припустити, що саме через це діти звертаються до цифрового світу, оскільки їм немає з ким грати чи займатися спортом. Адже не в кожному житловому районі є однієї, з якими можна було б грати. А батьки, можливо, не відпускають дітей до друзів, але

й самі не приділяють часу для активних рухових занять з ними.

Четверта група питань стосується зв'язку між шкільним фізичним вихованням та дітьми. Цей предмет значною мірою сприяє формуванню у учнів прихильності до спорту. Виявилось, що більшість дітей люблять або вважають улюбленим цей урок, і лише 4 дитини його не люблять.

Продовжуючи це запитання, ми попросили дітей описати, чому вони люблять або не люблять цей урок. Поставлене запитання: «Чому ти любиш або не любиш урок фізичного виховання?» Більшість учнів люблять його через рухові види діяльності (футбол, ігри з м'ячем), а також через те, що не потрібно вчитися. Ті, хто не любить урок фізкультури, одностайно відповіли, що це тому, що він втомлює.

Кілька виокремлених відповідей від учнів:

«Можна грати у футбол»

«Бо на уроці фізкультури не треба вчитися»

«Люблю бути в русі»

«Бо ми на подвір'ї. Можна багато бігати.»

У рамках цієї групи питань ми також запитали дітей, скільки уроків фізкультури вони хотіли б мати на тиждень.

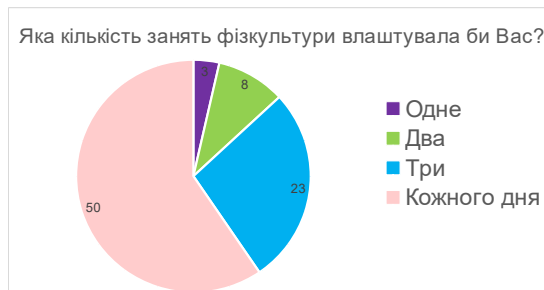

Рис. 5. Кількість уроків фізичного виховання
Джерело: власне дослідження

З відповідей ми дізналися, що більшість учнів були б раді, якби заняття фізичного виховання проводилися щодня. Ще одна значна частина дітей хотіла б мати три заняття фізкультури на тиждень, що свідчить про те, що частина учнів задоволена трьома заняттями фізкультурою на тиждень, встановленими Міжнародним типовим навчальним планом України. Згідно з відповідями, навіть ті, хто не дуже любить заняття фізичного виховання, хотіли б мати щонайменше один урок на тиждень.

П'ята група питань стосується активних рухових видів діяльності в школі та поза нею. Перше запитання було поставлене з метою з'ясування, чи бажають діти відвідувати спортивні секції в школі після уроків.

З'ясувалося, що більшість дітей – 56 учнів – охоче відвідували б шкільні спортивні секції. Проте, як виявилось, жодна дитина не відвідує такі секції, і ми припускаємо, що це тому, що в школі немає такої можливості.

Лише 16 дітей відвідують позашкільні спортивні клуби, з них 13 займаються танцями, а 3 – футболом. Крім того, ми запитали, як часто вони займаються цими видами діяльності, і виявилось, що вони займаються спортом двічі-тричі або один раз на тиждень.

Наступне запитання стосувалося тих, хто не відвідує ні шкільні спортивні секції, ні позашкільні спортивні клуби. Ми поставили це запитання, щоб дізнатися причину. Ми надали різні варіанти відповідей, щоб кожен учень міг вказати свою причину.

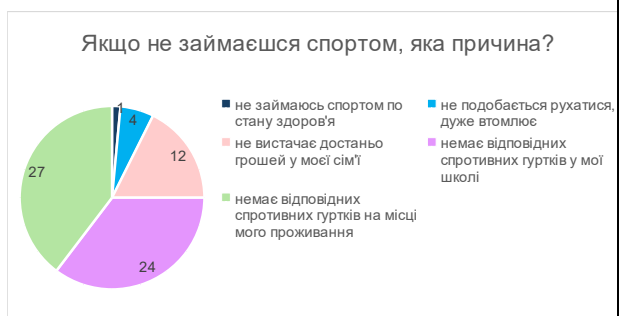

Рис. 6. Причини, чому не займаються спортом
Джерело: власне дослідження

З отриманих відповідей можна зробити висновок, що більшість дітей не займаються спортом через відсутність можливостей у місці їхнього проживання, а також тому, що школа не надає їм можливостей для занять спортом у формі шкільних спортивних секцій. Крім того, на спортивні звички впливає фінансовий стан батьків.

Повертаючись до взаємозв'язку між батьками та дітьми, у цьому розділі нас цікавило, чи займаються спортом батьки. Виявилось, що лише деякі з них це роблять, і чи заохочують вони дітей до будь-якої позашкільної спортивної діяльності, на що також була отримана негативна відповідь – вони не заохочують.

Приклад батьків може бути вирішальним. Якщо батьки самі регулярно займаються спортом, це може надихнути та заохотити дітей до руху та активного способу життя. Якщо діти бачать, що їхні батьки отримують задоволення від спорту та регулярно беруть участь у рухових видах діяльності, вони з більшою ймовірністю позитивно ставитимуться до фізичних вправ. Роль та підтримка батьків є надзвичайно важливими у формуванні та зміцненні спортивних звичок дітей. Діти, яких батьки заохочують та

підтримують у будь-якій спортивній діяльності, з більшою ймовірністю будуть активнішими та більш відданими регулярним фізичним вправам.

У п'ятій групі питань нас цікавили домашні рухові види діяльності, з яких з'ясувалося, що кожна дитина займається такими видами діяльності. Крім того, щодо кількості таких занять, виявилось, що в будні діти витрачають менше часу на рух, ніж у вихідні. Серед найпоширеніших активних видів діяльності – їзда на велосипеді, футбол та квач.

Висновки та перспективи подальших розвідок наперед. Діти мають надзвичайно високу потребу в русі, яку необхідно задовольняти. Рух має величезне значення для їхнього здоров'я та належного розвитку, тому необхідно забезпечити їм відповідні можливості з урахуванням їхніх інтересів та талантів. Більшість дітей охоче займаються різними активними руховими видами діяльності як у будні, так і у вихідні, але також не відмовляються від інших занять на дозвіллі та відпочинку.

На заняттях фізичного виховання та під час активних ігор дітей можна багато чому навчити. Як було зазначено раніше, заняття фізичного виховання сприяють формуванню бажання та любові до спорту. Заняття фізичного виховання та активні рухові види діяльності у вільний час мають численні позитивні наслідки для дітей з фізичної, соціальної та ментальної точки зору, і дослідження показало, що діти люблять заняття фізкультури.

Кількість часу, проведеного за телефоном та переглядом ТБ, зростає, що може мати багато шкідливих наслідків. На основі цього можна стверджувати, що сучасні діти стикаються з різними викликами під час проведення вільного часу.

Ми торкнулися багатьох аспектів взаємозв'язку між батьками та дітьми. Батьки можуть допомогти сформувати у дітей бажання до рухових видів діяльності та занять спортом, сприяючи цьому, граючи з ними, або просто гуляючи, подорожуючи, адже всі ці заходи, проведені на свіжому повітрі, сприяють цьому. На жаль, дослідження показало, що батьки не приділяють багато часу таким заняттям. Заохочення та підтримка батьків є ключовими, чого також бракує. Отже, сім'я є комплексним чинником, який може впливати на спортивні звички дітей як у позитивному, так і в негативному напрямку.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Boda Eszter – Herpainé Lakó Judit. *A rekreáció elmélete és módszertana* 2. Eger, EKF Líceum Kiadó. 2015. <https://docplayer.hu/16007018-A-rekreacio-elmlete-es-modsztana-2.html>
2. Erdei Mária – Szűcs Sára (2021). *A média hatása a kisiskolás gyermekek viselkedésére*. Módszertani Közlemények (Szegedi Tudományegyetem), (61. évf.) 3. sz. 2015. https://acta.bibl.u-szeged.hu/74848/1/modszertani_061_003_156-164.pdf
3. Fintor Gábor – Szabó József. *A sportolást befolyásoló tényezők az általános iskolásoknál*. Educatio - 23. évf. 2. sz. 2014. https://epa.oszk.hu/01500/01551/00068/pdf/EPA01551_educatio_2014_02_305-311.pdf
4. Kovács Katalin. *A gyermekek szabadidős tevékenységének alakulása a lakóhely függvényében*. Iskolakultúra: pedagógusok szakmai-tudományos folyóirata. 21. évf. 2011. http://real.mtak.hu/56883/1/EPA00011_iskolakultura_2011_02-03_059-067.pdf
5. Kovácsné Bakosi Éva. *A szabadidő pedagógiai kérdéseiről*. Szeged, Belvedere Meridionale. 2012. http://real-eod.mtak.hu/9427/1/Dr_Kovacsne_Dr_Bakosi_Ev_a_A%20szabadido_pedagogiai_kerdeseihez.pdf
6. Páskuné Kiss Judit. *A másodoktatás szerepe a gyerekek képességeinek fejlesztésében – különös tekintettel a tehetséggondozásra*. Debrecen, Kossuth Egyetemi Kiadó. 2008. <http://www.mateh.hu/tehetsegkonyvtar/Cikkek/Paskune.pdf>
7. Pásztor Attila – Rákó Etelka. *Sportjátékok I.- Iskolai és népi játékok*. Budapest, Nemzedékek Tudása Tankönyvkiadó. 1992.
8. Révész László, Müller Anetta, Herpainé Lakó Judit, Boda Eszter, Bíró Melinda. *A rekreáció elmélete és módszertana I*. Eger, EKF Líceum Kiadó. 2015. https://oszkdk.oszk.hu/storage/00/02/77/25/dd/1/rekreacio-tortenet-2_56e82d8d89c68.pdf

REFERENCES

1. Boda Eszter – Herpainé Lakó Judit (2015). *A rekreáció elmélete és módszertana* 2. Eger, EKF Líceum Kiadó
2. Erdei Mária – Szűcs Sára (2021). *A média hatása a kisiskolás gyermekek viselkedésére*. Módszertani Közlemények (Szegedi Tudományegyetem), (61. évf.) 3. sz.
3. Fintor Gábor – Szabó József (2014). *A sportolást befolyásoló tényezők az általános iskolásoknál*. Educatio - 23. évf. 2. sz.

4. Kovács Katalin (2011). *A gyermekek szabadidős tevékenységének alakulása a lakóhely függvényében*. Iskolakultúra: pedagógusok szakmai-tudományos folyóirata. (21. évf.)
5. Kovácsné Bakosi Éva (2012). *A szabadidő pedagógiai kérdéseiről*. Szeged, Belvedere Meridionale.
6. Páskuné Kiss Judit (2008). *A másodoktatás szerepe a gyerekek képességeinek fejlesztésében – különös tekintettel a tehetséggondozásra*. Debrecen, Kossuth Egyetemi Kiadó.
7. Pásztor Attila – Rákó Etelka (1992). *Sportjátékok I.- Iskolai és népi játékok*. Budapest, Nemzedékek Tudása Tankönyvkiadó.
8. Révész László, Müller Anetta, Herpainé Lakó Judit, Boda Eszter, Bíró Melinda (2015). *A rekreáció elmélete és módszertana I*. Eger, EKF Líceum Kiadó

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

ЧЕГІЛЬ Аніко Миколаївна – викладач кафедри педагогіки, психології, початкової, дошкільної та управління закладом освіти Закарпатського угорського інституту ім. Ференца Ракоці ІІ.

Наукові інтереси: формування здорового способу життя молодших школярів.

ПЕЛІШКЕЙ Емілія Агнеш – студентка ІV-го курсу, початкова освіта кафедри педагогіки, психології, початкової, дошкільної та управління закладом освіти Закарпатського угорського інституту ім. Ференца Ракоці ІІ.

Наукові інтереси: формування здорового способу життя молодших школярів.

INFORMATION ABOUT THE AUTHORS

CHEHIL Aniko Mikoloivna – teacher of the department of pedagogy, psychology, elementary, preschool education and management of educational institutions, of the Ferenc Rakoczi II Transcarpathian Hungarian College of Higher Education.

Circle of scientific interests: promoting a healthy lifestyle among junior schoolchildren.

PELESHKEI Emilia Ahnesh – fourth-year student, primary education, department of pedagogy, psychology, elementary, preschool education and management of educational institutions, of the Ferenc Rakoczi II Transcarpathian Hungarian College of Higher Education.

Circle of scientific interests: promoting a healthy lifestyle among junior schoolchildren.

Стаття надійшла до редакції 04.06.2025 р.